

humanitær opholdstilladelse, der indgives på et senere tidspunkt end i tilknytning til forkyndelsen for udlændingen af udrejsefristen i forbindelse med et afslag på asyl, ikke opsættende virkning, medmindre ganske særlige grunde taler derfor.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 46 a træffer integrationsministeren afgørelse i sager om humanitær opholdstilladelse. Der henvises herved til den foreslåede bestemmelse i § 9 b i lovforslagets § 1, nr. 3.

På den baggrund foreslås det i § 46 a, at integrationsministeren – udover i sager om humanitær opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 9 b – ligeledes træffer afgørelse om, hvorvidt ansøgninger om humanitær opholdstilladelse, der indgives på et senere tidspunkt end i tilknytning til forkyndelsen for udlændingen af udrejsefristen i forbindelse med et afslag på asyl, skal tillægges opsættende virkning, jf. den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 4, 2. pkt.

Til nr. 51

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 46 b kan en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 4, kun behandles, hvis ansøgningen indeholder oplysninger om ansøgerens tilknytning til Danmark. Som konsekvens af den ved lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede ophævelse af udlændingelovens § 7, stk. 4, foreslås den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 46 b ophævet.

I stedet foreslås det, at det fremgår af § 46 b, at Udenrigsministeriet bistår politiet, statsamterne, Udlændingestyrelsen, Flygtningeævnet og integrationsministeren med at indhente nærmere oplysninger til brug for behandlingen af sager eller grupper af sager efter udlændingeloven.

Udlændingemyndighederne (Udlændingestyrelsen og Flygtningeævnet) indhenter i vidt omfang ved egen foranstaltning oplysninger til brug for behandlingen af udlændingesager, herunder bl.a. via fact finding-missioner i asylansøgnernes oprindelseslande.

Den foreslåede bestemmelse kodificerer den nuværende praksis for Udenrigsministeriets samarbejde med udlændingemyndighederne med hensyn til indhentelse af oplysninger til brug for behandlingen af udlændingesager, herunder asylsager.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Udenrigsministeriet også fremover vil skulle bistå med tilvejebringelsen af oplysningsgrundlaget i udlændingesager som supplement til udlændingemyndighedernes egen indsats. Udenrigsministeriet skal således på anmodning fra udlændingemyndighederne indhente nærmere oplysninger til brug for behandlingen af ud-

lændingesager fra internationale samarbejdspartnere og organisationer eller – via de danske repræsentationer – fra kilder i udlændingenes hjemlande.

Udenrigsministeriets bistand vil – som i dag – hovedsageligt bestå i indhentelse af oplysninger om landes generelle forhold, som har betydning for vurderingen af større grupper af sager, indhentelse af oplysninger af helt konkret karakter af betydning for afgørelsen af enkelte sager samt indhentelse af udtalelser om, hvorvidt fremlagte dokumenter kan anses for ægte.

Udenrigsministeriet vil herudover fortsat bistå politiet i bestræbelserne på at effektuere flest mulige udsendelser af udlændinge, der ikke har ret til at opholde sig her i landet – både i forbindelse med konkrete sager og ved opgaver af mere generel karakter.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 5.2.

Til nr. 53

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 39.

Til nr. 54 og 55

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 48 a, stk. 2, 2. pkt., må en afvist asylansøger ikke udsendes til et land, hvor der er risiko for forfølgelse af de grunde, der er nævnt i artikel 1 A i flygtningekonventionen, eller hvor der ikke er beskyttelse mod videresendelse til et sådant land. Bestemmelsen foreslås ophævet ved affattelsen af den foreslåede bestemmelse i § 48 a, stk. 2, jf. nedenfor.

I stedet foreslås det i § 48 a, stk. 1, 2. pkt., at udsendelse i forbindelse med bl.a. afvisning af en asylansøger kun må finde sted til et land, der har tiltrådt og faktisk respekterer flygtningekonventionen af 28. juli 1951, og hvor der er adgang til en forsvarlig asylprocedure.

Disse betingelser svarer til de betingelser, der i dag efter gældende praksis skal være opfyldt, for at et land kan anses som et sikkert tredjeland. Der henvises herved til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.4.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 48 a, stk. 1, 2. pkt., er det således en betingelse, at det pågældende land har tiltrådt flygtningekonventionen, og at landet faktisk respekterer denne, således at udlændinge ikke udsendes til hjemlandet eller et andet land i strid med flygtningekonventionens forbud mod refoulement.

Det er således en betingelse, at det pågældende land – som Danmark – ikke udsender udlændinge til et land, hvor de pågældende vil være i risiko for at blive udsat for forfølgelse af de grunde, der er nævnt i artikel 1 A i flygtningekonventionen, eller hvor de pågæl-